

BJØRN ønsker å være en ENGEL

Av Carolina Marín
(Basert på en sann historie)

Denne historien fant sted i USA.

Bjørn så seg rundt på alle de store pappeskene i sitt nye hjem. Familien hans hadde nettopp flyttet fra Argentina til USA.

Det var skummelt å flytte så langt bort. Alt var fremmed. Men han visste at hvis han var sammen med familien, ville alt ordne seg.

Mens Bjørn hjalp familien å pakke ut, tok Mami opp en stor eske og smilte. "I denne er julepynten vår!" sa hun.

Bjørn smilte. Han elsket julen og gledet seg til å feire den sammen med familien. Han var fortsatt nervøs for å bo på et nytt sted, men han ble glad når han tenkte på at det snart var jul.

Noen dager senere satt Bjørns familie sammen og hadde en hjemmeaftenleksjon om julen. Papi forklarte at det er en tid for å gi gaver.

"Jippi! Gaver!" sa Bjørn.

"Ja, det er gøy å få gaver," sa Mami. "Men det er enda viktigere å gi gaver til Frelseren."

"Hvordan gir vi gaver til Jesus?" spurte Bjørn.

"Når vi tjener andre slik Jesus gjorde, blir han glad," sa Mami.

Neste morgen hørte Bjørn det banke på døren. Han spratt opp av sengen og løp for å se hvem det var. Men da Papi og Mami åpnet døren, var det ingen der. I stedet tok Mami opp en liten, skinnende gave utenfor døren.

"Hvor kom den fra?" spurte Bjørn.

"Jeg er ikke sikker", sa Mami. "Kanskje en engel!" Bjørn sperret opp øynene. "En engel fra himmelen?" Papi smilte. "Nei. Noen ganger kaller vi folk engler når de gjør hyggelige ting for oss. Det er som om de er vår himmelske Faders hjelpere her på jorden."

Bjørn hoppet i luften. "Jeg ønsker å være en engel også." Jeg ønsker å gjøre noe hyggelig for andre. Det blir min julegave til Jesus."

"God idé!" sa Papi. "Jesus vil elske gaven din."

Resten av uken våknet Bjørn hver morgen og fant en ny gave på dørstokken. Han følte seg så elsket da englene la igjen gaver til familien hans. Han ønsket å vise familien sin at han også var glad i dem.

Så Bjørn satte i gang. I hemmelighet laget han gaver til sine foreldre og søsken. Han pusset Papis sko mens han var på jobb, og tegnet et hjerte til Mami. Så pakket

"Noen ganger kaller vi folk engler når de gjør hyggelige ting for oss," sa Papi.

han inn en av sine favorittlekebiler til broren sin. Han fikk tak i tyggegummi til søsteren sin.

Bjørn skrev nøye navnene på hver gave og la dem under juletreeet. Han gledet seg sånn til å se de glade ansiktene deres! Han følte seg varm innvendig hver gang han tenkte på det.

Julaften ga Bjørn hvert familiemedlem sin gave. Han var så opprømt at han nesten ikke klarte å sitte stille.

Da Papi så de blanke skoene sine, sa han: "Wow, takk, Bjørn! De ser flotte ut."

Bjørns bror og søster åpnet gavene sine, og spratt opp for å gi Bjørn klemmer. "Tusen takk!" sa de.

Mami smilte da hun pakket opp tegningen Bjørn hadde tegnet til henne. "Du har vært med på å gjøre denne julen så spesiell, Bjørn. Takk for at du er vår lille engel," sa hun.

Bjørn følte seg glad inni seg. Han visste at å vise kjærlighet til familien var den perfekte gave å gi Jesus! ●

"Herren er alltid på utkikk etter villige frivillige til å være engler i andres liv.

Eldste Carlos A. Godoy i De syttis presidentskap, "Jeg tror på engler", *Liahona*, nov. 2020, 87.

ILLUSTRASJONER: DANIEL DUNCAN

